

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. J. F.**, zast. Mgr. Antonínem Novákem, advokátem se sídlem tř. Kosmonautů 989/8, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2015, čj. KUOK 97189/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 16. 3. 2016, čj. 65 A 3/2016-18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Magistrátu města Olomouce a) ze dne 25. 3. 2009, čj. SmOI/ŽP/55/603A/2006/Zv, b) ze dne 25. 3. 2009, čj. SmOI/ŽP/55/603B/2006/Zv.

[2] Žalobce spolu s podáním žaloby nezaplatil soudní poplatek. Krajský soud jej proto usnesením ze dne 10. 2. 2016, čj. 65 A 3/2016-12, k jeho zaplacení vyzval. Stanovil mu k tomu lhůtu 10 dnů od doručení usnesení a současně ho poučil o tom, že nesplní-li

poplatkovou povinnost ve stanovené lhůtě, bude řízení zastaveno. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 12. 2. 2016.

[3] Žalobce soudní poplatek do 11. 3. 2016 nezaplatil, krajský soud proto napadeným usnesením řízení zastavil.

II. Kasační stížnost

[4] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost co do obsahu opřenou o důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že mu výzva k zaplacení soudního poplatku nebyla doručena řádně, do vlastních rukou, ačkoliv se jednalo o důležitou písemnost. Rovněž napadené usnesení nebylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou, ačkoliv se jednalo o písemnost důležitého významu.

[6] Stěžovatel uvedl, že soudní poplatek uhradil bez zbytečného odkladu poté, co se o povinnosti uhradit jej dozvěděl. O existenci napadeného usnesení se stěžovatel dozvěděl až dne 29. 3. 2016, kdy se vrátil ze služební cesty, má proto za to, že právě toho dne mu bylo napadené usnesení doručeno, a to pouhým vhozením do schránky. Soudní poplatek z podání žaloby stěžovatel uhradil dne 24. 3. 2016.

[7] Stěžovatel namítl, že bylo-li mu napadené usnesení doručeno až po zaplacení soudního poplatku z podání žaloby, jedná se o důvod pro zrušení napadeného usnesení.

[8] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[11] Stěžovatel brojil proti způsobu doručování napadeného usnesení a usnesení, jímž mu byla stanovena lhůta pro úhradu soudního poplatku, jednak proti postupu krajského soudu, který řízení zastavil, byť stěžovatel soudní poplatek zaplatil, podle jeho názoru, dříve než mu bylo napadené usnesení doručeno.

[12] Ke způsobu doručování předmětných usnesení Nejvyšší správní soud uvádí následující. Ze soudního spisu vyplývá, že usnesení, kterým byla stěžovateli stanovena lhůta pro úhradu soudního poplatku, bylo stěžovateli doručováno podle § 50 zákona č.

pokračování

99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále též „o. s. ř.“) obálkou typ III. Stěžovatel si zásilku osobně převzal dne 12. 2. 2016 v 13:20 hod (srov. doručenkou na č. l. 12 soudního spisu). Napadené usnesení bylo stěžovateli doručováno také podle § 50 o. s. ř. obálkou typ III. Jelikož stěžovatel nebyl zastižen, byla zásilka dne 18. 3. 2016 v 11:20 hod vložena do stěžovatelovy schránky (srov. doručenkou na č. l. 18 soudního spisu).

[13] Úprava doručování písemností ve správním soudnictví obsažená v § 42 s. ř. s. není úplná; v souladu s § 64 s. ř. s. se proto na doručování písemností přiměřeně použijí ustanovení první části občanského soudního řádu. Ustanovení § 54 odst. 3 s. ř. s. stanoví obligatorní doručení do vlastních rukou pro písemné vyhotovení rozsudku. Podle ustanovení § 55 odst. 3 s. ř. s. se písemné vyhotovení usnesení doručuje účastníkům jen tehdy, končí-li se jím řízení, nebo je-li jím rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku nebo o návrhu na předběžné opatření, jinak jen tomu, komu se jím ukládá povinnost nebo je-li to nutné pro vedení řízení. Způsob jakým má být usnesení doručováno, v soudním řádu správním stanoven není. Občanský soudní řád, na jehož použití odkazuje § 64 s. ř. s., neukládá povinnost doručovat všechna usnesení do vlastních rukou; tuto povinnost omezuje pouze na usnesení, u nichž tak nařídí soud (§ 49 odst. 1 o. s. ř.). Je přitom na úvaze soudu, zda možnosti podle § 49 odst. 1 o. s. ř. využije.

[14] Z pokynu předsedkyně senátu založeného na č. l. 11 soudního spisu je zřejmé, že usnesení, kterým byla stěžovateli stanovena lhůta pro úhradu soudního poplatku, mělo být stěžovateli doručeno, nemá-li datovou schránku, obálkou typ III. Rovněž z pokynu předsedkyně senátu založeného na č. l. 19 soudního spisu je zřejmé, že i napadené usnesení mělo být stěžovateli doručeno obálkou typ III., nemá-li datovou schránku. Oddělitelné části I obálek (doručenky), kterými byla stěžovateli doručována předmětná usnesení, (přípevněná na č. l. 12 a č. l. 18 soudního spisu) odpovídají grafické podobě a specifikaci obálky typ III. podle příloh č. 1 a 2 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 27. září 2011, čj. 145/2011-OD-ST. Obálky typ III. přitom soudy podle § 2 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 27. září 2011, čj. 145/2011-OD-ST, kterou se vydávají vzory obálek pro doručování písemností soudů a státních zastupitelství, potvrzení o přijetí, vzory výzvy a sdělení pro vyvěšení na úřední desce soudu a státního zastupitelství, používají pro doručování jiných písemností (tj. písemností odlišných od písemností doručovaných do vlastních rukou a písemností doručovaných do vlastních rukou s vyloučením vložení do schránky). Z uvedeného je zřejmé, že krajský soud nenařídil, aby byla předmětná usnesení doručována do vlastních rukou stěžovatele, tj. nevyužil možnosti dané mu § 49 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

[15] Pro uvedené nebyl krajský soud povinen předmětná usnesení, jež byla jinými písemnostmi ve smyslu § 50 o. s. ř., doručovat do vlastních rukou stěžovatele, takže postupoval správně, použil-li pro doručení předmětných usnesení obálky typ III. Námitka stěžovatele, týkající se nesprávného postupu při doručování, je proto nedůvodná.

[16] Okamžik doručení jiné písemnosti upravuje § 50 odst. 1 o. s. ř., podle kterého, nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenu vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.

[17] Z doručky připevněné k č. l. 18 soudního spisu je zřejmé, že doručující orgán při doručování napadeného usnesení stěžovatele nezastihl, proto písemnost dne 18. 3. 2016 v 11:20 hod vhodil do stěžovatelovy schránky. Tímto okamžikem bylo napadené usnesení doručeno. Okamžik, kdy se stěžovatel o existenci napadeného usnesení dozvěděl, je z hlediska data doručení bezvýznamný.

[18] Stěžovateli lze přisvědčit, že je-li soudní poplatek uhrazen dříve, než je mu doručeno usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, jedná se o důvod pro zrušení takového usnesení. Ustálená judikatura Ústavního soudu (srov. např. nálezy ÚS ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07) a správních soudů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2008, čj. 5 Afs 1/2007-172) v této souvislosti dovodila, že poplatkovou povinnost lze dodatečně splnit nejpozději týž den, kdy došlo k nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení, tj. kdy bylo usnesení o zastavení řízení doručeno stěžovateli.

[19] V souzeném případě by byl krajský soud povinen zrušit napadené usnesení, byla-li by nejpozději 18. 3. 2016 na účet krajského soudu připsána úhrada soudního poplatku z podání žaloby. Jak ale sám stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, soudní poplatek z podání žaloby uhradil dne 24. 3. 2016. Totéž uvedl i v žádosti o prominutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku ze dne 3. 4. 2016, kterou adresoval krajskému soudu. Ze záznamu o složení na č. l. 27a soudního spisu plyne, že soudní poplatek z podání stěžovatelovy žaloby byl na účet krajského soudu připsán dne 29. 3. 2016. Stěžovatelovo tvrzení, že soudní poplatek uhradil před doručením napadeného usnesení je proto liché a kasační námitka není důvodná.

[20] Rozporné se spisem je i tvrzení stěžovatele, podle kterého soudní poplatek uhradil bez zbytečného odkladu poté, co se o povinnosti uhradit jej dozvěděl. Ze soudního spisu je naopak zjevné, že usnesení, kterým byl stěžovatel k zaplacení soudního poplatku z podání žaloby vyzván, si stěžovatel osobně převzal 12. 2. 2016 v 13:20 hod, kdežto k úhradě soudního poplatku ale došlo až po více než měsíci od tohoto převzetí.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[22] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, nemají účastníci podle § 60 odst. 1, ve spojení s § 120, s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2016

Daniela Zemanová

pokračování

předsedkyně senátu